

Popis ukazatelů – oblast ekonomická

E1 Podíl osob denně vyjíždějících do zaměstnání na celkovém počtu vyjíždějících do zaměstnání k 26. 3. 2011 (%)

$$= \frac{\text{vyjíždějící do zaměstnání denně}}{\text{vyjíždějící do zaměstnání celkem}} \times 100$$

Osoby vyjíždějící do zaměstnání denně mimo obec jsou osoby, jejichž obec pracoviště byla jiná než obec obvyklého pobytu, případně místo pracoviště bylo v zahraničí, a zároveň v otázce na frekvenci vyjížděky zvolili alternativu denně.

Zdroj: SLDB 2011

Optimum: minimum

E2 Obsazená pracovní místa na 1 000 zaměstnaných osob k 26. 3. 2011

$$= \frac{\text{obsazená pracovní místa}}{\text{zaměstnané osoby}} \times 100$$

Intenzitu salda pracovní vyjížděky je možné vyjádřit ukazatelem obsazených pracovních míst na 1 000 zaměstnaných osob, který charakterizuje skutečnou schopnost příslušné lokality uspokojit potřeby obyvatel na zaměstnání. Obsazená pracovní místa jsou součtem počtu zaměstnaných osob a salda dojížděky. Saldo dojížděky vyjadřuje rozdíl dojíždějících a vyjíždějících.

Pracovním místem se rozumí místo, kde je určitý pracovněprávní vztah nebo dohoda o zaměstnání osoby s jinými osobami nebo organizacemi, případně má osoba jiné než pracovněprávní vztahy k pracovnímu místu, ale pobírá odměnu za vykonanou práci.

Vyjde-li hodnota ukazatele větší než 1 000, vykazuje území kladné saldo pracovní dojížděky. Naopak je-li hodnota ukazatele menší než 1 000, jedná se o území se záporným saldem. Z velmi nízkých hodnot ukazatele tedy vyplývá, že obec, ve srovnání s jinými obcemi, nabízí pracovní příležitosti jen malé části obyvatel a výrazná část jich musí hledat uplatnění mimo obce.

Zdroj: SLDB 2011

Optimum: maximum

E3 Osoby samostatně výdělečně činné na 1 000 obyvatel k 26. 3. 2011

$$= \frac{\text{osoby samostatně výdělečně činné}}{\text{počet obyvatel}} \times 1\,000$$

Ukazatel zachycuje odvahu a zájem obyvatel soukromě podnikat a také podmínky v dané obci umožňující toto podnikání. Osoby samostatně výdělečně činné jsou osoby s podnikatelským oprávněním, které pracují na vlastní účet a nezaměstnávají v rámci svého podnikání žádné další osoby – zaměstnance. Patří sem osoby zapsané v obchodním rejstříku, v živnostenském rejstříku (s živnostenským listem, koncesí), osoby podnikající na základě zvláštních předpisů (lékaři, veterináři, advokáti, znalci, auditoři, umělci aj.) a osoby provozující zemědělskou činnost podle zvláštních předpisů.

Zdroj: SLDB 2011

Optimum: maximum

E4 Zaměstnavatelé na 1 000 obyvatel k 26. 3. 2011

$$= \frac{\text{zaměstnavatelé}}{\text{počet obyvatel}} \times 1\,000$$

Ukazatel vyjadřuje počet zaměstnavatelů v dané obci, který je přepočten na 1 000 obyvatel. Za zaměstnavatele se považují ekonomicky aktivní osoby, které zaměstnávají (nebo zaměstnávaly) jednu nebo více osob.

Zdroj: SLDB 2011

Optimum: maximum

E5 Podíl ekonomických subjektů s 20 a více zaměstnanci na celkovém počtu ekonomických subjektů k 31. 12. 2015 (%)

Alokace a struktura podnikatelských subjektů je významným faktorem ekonomiky obcí.

Registr ekonomických subjektů vedený statistickým úřadem podle § 20 zákona č.89/1995 Sb., o státní statistické službě, představuje veřejný seznam ekonomických subjektů a nabízí informace o počtu evidovaných subjektů podle základních třídících hledisek. Ekonomické subjekty, kterými se rozumí právnické subjekty a fyzické osoby s postavením podnikatele, se do registru zapisují na základě údajů, které ČSÚ získal podle zvláštních zákonů nebo podle zákona o státní statistické službě.

Zdroj: ČSÚ, Registr ekonomických subjektů

Optimum: maximum

E6 Počet zaniklých ekonomických subjektů na 100 vzniklých v letech 2010–2015

$$= \frac{\text{zaniklé subjekty v letech 2010–2015}}{\text{vzniklé subjekty v letech 2010–2015}} \times 100$$

Ukazatel se snaží zmapovat a postihnout stabilitu ekonomických subjektů v jednotlivých obcích. Pracuje s údaji o počtech vzniklých a zaniklých subjektů se sídlem na území Libereckého kraje, které podle Registru ekonomických subjektů zahájily nebo naopak ukončily během sledovaného období svoji činnost.

Pro účely interpretace můžeme rozdělit výsledné hodnoty za obce do dvou intervalů. Všechny hodnoty do 100 představují situaci, kdy v obci v letech 2010–2015 převažuje počet vzniklých subjektů nad zaniklými subjekty. Naopak všechny hodnoty nad 100 mluví o negativním vývoji, kdy během sledovaného období ukončilo svoji činnost více ekonomických subjektů, než jich nově vzniklo.

Zdroj: ČSÚ, Registr ekonomických subjektů

Optimum: minimum

E7 Daňová výtěžnost v letech 2011–2015 na 1 000 obyvatel

$$= \frac{\text{daňové příjmy v letech 2011–2015}}{5 \times \text{počet obyvatel k 1. 7. 2013}} \times 1\,000$$

Ukazatel je konstruován jako podíl součtu daňových příjmů v letech 2011–2015 a počtu obyvatel v přepočtu na 1 000 obyvatel středního stavu. Střední stav obyvatelstva vyjadřuje počet obyvatel daného území bilancovaný k 1. 7. sledovaného období. Počet obyvatel je zároveň přepočten na srovnatelný počet sledovaných let v čitateli.

Daňové příjmy jsou reprezentovány v rozpočtové skladbě Třídou 1. Představují povinné neopětované (bez přímé protihodnoty) příjmy plynoucí z daní, pojistného sociálního a zdravotního pojištění, poplatků včetně

doplatků daní a sankcí za pozdní či nesprávné zaplacení a jsou základním a převažujícím zdrojem financí pro místní rozpočty.

Příjmy z daní jsou dány platnými rozpočtovými pravidly Ministerstva financí ČR. Získané prostředky lze vynaložit na rozvoj obce a uspokojování potřeb občanů. Ukazatel souvisí s mírou finanční soběstačnosti obcí a regionů.

Daňové příjmy rozdělené do seskupení položek rozpočtové skladby:

- daně z příjmů, zisku a kapitálových výnosů,
- daně ze zboží a služeb v tuzemsku,
- daně a poplatky z vybraných činností a služeb,
- daně a cla za zboží a služby ze zahraničí,
- majetkové daně,
- pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a veřejné zdravotní pojištění,
- ostatní daňové příjmy.

Zdroj: Ministerstvo financí České republiky, informační portál MONITOR

Optimum: maximum

E8 Příjmy z daní fyzických osob v letech 2011–2015 na 1 000 obyvatel

$$= \frac{\text{daň z příjmů fyzických osob v letech 2011–2015}}{5 \times \text{počet obyvatel k 1. 7. 2013}} \times 1\,000$$

Ukazatel vyjadřuje objem příjmů z daní fyzických osob v letech 2011–2015, který se udává v přepočtu na 1 000 obyvatel středního stavu sledovaného období. V zájmu srovnatelnosti ročních ukazatelů s ukazateli za delší časové období, byl při výpočtu tohoto ukazatele vynásoben střední stav počtu obyvatel pěti.

Do příjmů z daní fyzických osob byla zahrnuta:

- *daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků* – zahrnuje daň odvedenou plátcem (zaměstnavatelem) za vlastní zaměstnance (položka 1111 rozpočtové skladby),
- *daň z příjmů fyzických osob ze samostatné výdělečné činnosti* – zahrnuje veškerou daň, odvedenou na základě daňových přiznání, tj. získanou z výdělečné činnosti jiné než je závislá práce, především pak z podnikání, jiné samostatné výdělečné činnosti a pronájmu. Zahrnuje i případný doplatek části daně ze závislé práce odvedený po podání přiznání při souběhu závislé práce a jiné výdělečné činnosti, není-li možno je od sebe rozlišit, popř. při souběhu několika zaměstnání (položka 1112 rozpočtové skladby).

Výše příjmů z daní fyzických osob je ovlivněna intenzitou ekonomické aktivity na území obce.

Zdroj: Ministerstvo financí České republiky, informační portál MONITOR

Optimum: maximum

E9 Ukazatel dluhové služby za rok 2015 (%)

$$= \frac{\text{dluhová služba}}{\text{dluhová základna}} \times 100$$

Ukazatel dluhové služby, který se vyjadřuje v procentech, je výsledkem poměru dluhové služby a skutečného objemu dluhové základny za uplynulý kalendářní rok.

Obsah dluhové služby se definuje jako:

- zaplacené úroky (položka 5141 rozpočtové skladby),
- uhrazené splátky vydaných dluhopisů (položky 8xx2 rozpočtové skladby),
- splátky jistin (položky 8xx4 rozpočtové skladby),
- splátky leasingu (položka 5178 rozpočtové skladby).

Dluhová základna obsahuje:

- skutečně dosažené daňové příjmy v Tř. 1 a nedaňové příjmy v Tř. 2 za daný kalendářní rok,
- dotace souhrnného finančního vztahu (položky 4112 a 4212 rozpočtové skladby),
(prostředky finančního vztahu státního rozpočtu k rozpočtům obcí a k rozpočtům krajů podle přílohy zákona o státním rozpočtu na příslušný kalendářní rok).

I když je výše dluhové služby důležitým ukazatelem, nemusí být tím rozhodujícím pro posouzení hospodaření obce. Měla by se paralelně posuzovat účelnost zadlužení obce a také zhodnocení jejího majetku. Krátkodobá vysoká dluhová služba vůbec nemusí znamenat, že obec špatně hospodaří, pokud její investice směřuje k zlepšení vybavenosti obce a rozšíření jejího majetku.

Zdroj: : Ministerstvo financí České republiky, informační portál MONITOR

Optimum: minimum

E10 Podíl kapitálových výdajů na celkových výdajích v letech 2011–2015 (%)

$$= \frac{\text{kapitálové výdaje v letech 2011–2015}}{\text{výdaje celkem v letech 2011–2015}} \times 100$$

Ukazatel je charakterizuje objem investovaných prostředků.

Výdaje dělíme na běžné, které představují neinvestiční nákupy, transfery a půjčky, a kapitálové výdaje, které zahrnují:

- *investiční nákupy* – tj. opětované výdaje na pořízení hmotného a nehmotného dlouhodobého majetku, akcií a majetkových účastí jako nástroje rozpočtové politiky (seskupení položek 61 a 62 rozpočtové skladby),
- *investiční transfery* – tj. neopětované výdaje charakteru dotací a příspěvků na investiční účely poskytovaných mimo rozpočtovou jednotku (obsahuje je seskupení položek 63 a 67 rozpočtové skladby),
- *investiční půjčky* – tj. nevratně poskytované prostředky jiným subjektům na investiční účely (najdeme je v seskupení položek 64 rozpočtové skladby).

Kapitálové výdaje rozdělené do seskupení položek v rozpočtové skladbě:

- investiční nákupy a související výdaje,
- nákup akcií a majetkových podílů,
- investiční transfery,
- investiční půjčené prostředky,
- investiční převody Národního fondu,
- ostatní kapitálové výdaje.

Zdroj: : Ministerstvo financí České republiky, informační portál MONITOR

Optimum: maximum

E11 Míra zaměstnanosti osob ve věku 55–64 let k 26. 3. 2011 (%)

$$= \frac{\text{zaměstnané osoby ve věku 55–64 let}}{\text{počet obyvatel příslušného věku}} \times 100$$

Ukazatel je vyjádřen jako podíl zaměstnaných osob ve věku 55–64 let na celkovém počtu obyvatel v této věkové skupině. Odráží míru pracovního zapojení osob v rizikové věkové skupině a souvisí také s celkovou situací na trhu práce.

Zdroj: SLDB 2011

Optimum: maximum

E 12 Index progresivity ekonomické struktury k 26. 3. 2011

$$= \frac{\text{zaměstnaní v prim. sektoru} \times 1 + \text{zaměstnaní v sekund. sektoru} \times 2 + \text{zaměstnaní v terciár. sektoru} \times 3}{\text{počet zaměstnaných celkem}}$$

Index progresivity ekonomické struktury je vážený součet podílů jednotlivých sektorů na celkovém počtu zaměstnaných osob. Index analyzuje odvětvovou strukturu zaměstnanosti z hlediska kvality a budoucího potenciálu. Sektoru s vyšším potenciálem byla přiřazena vyšší váha. Za odvětví s nižším potenciálem můžeme obecně považovat zemědělství a lesnictví, ale i některá odvětví zpracovatelského průmyslu (např. textilní a oděvní průmysl). Ty mohou podléhat strukturálním změnám a negativně tak ovlivňovat situaci na trhu práce i celkovou ekonomickou výkonnost regionu.

Váhy přiřazené k jednotlivým sektorům:

- primární sektor váha 1
- sekundární sektor váha 2
- terciální sektor váha 3

Odvětvová klasifikace ekonomických činností (CZ–NACE)

Odvětvová klasifikace ekonomických činností je jednou ze základních ekonomických klasifikací, kde předmětem jsou všechny pracovní činnosti vykonávané ekonomickými subjekty a která slouží pro členění jednotlivých ekonomických subjektů.

Primární sektor: A Zemědělství, lesnictví, rybářství

Sekundární sektor: B–E Průmysl celkem

B Těžba a dobývání

C Zpracovatelský průmysl

D Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

E Zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi

F Stavebnictví

Terciální sektor: G Velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel

H Doprava a skladování

I Ubytování, stravování a pohostinství

J Informační a komunikační činnosti

K	Peněžnictví a pojišťovnictví
L	Činnosti v oblasti nemovitostí
M	Profesní, vědecké a technické činnosti
N	Administrativní a podpůrné činnosti
O	Veřejná správa a obrany; povinné sociální zabezpečení
P	Vzdělávání
Q	Zdravotní a sociální péče
R	Kulturní a, zábavní a rekreační činnosti
S	Ostatní činnosti
T	Činnosti domácností jako zaměstnavatelů, činnosti domácností produkujících výrobu a služby pro vlastní potřebu
U	Činnosti exteritoriálních organizací a orgánů

Zdroj: SLDB 2011

Optimum: maximum

➤ E13 Index strukturálního postižení v průmyslu

Metodika pro hodnocení obcí postižených strukturálními změnami v průmyslu byla převzata z Programu rozvoje územního obvodu Zlínského kraje. Strukturálně postižené území vykazuje vysoké zastoupení průmyslu a vysoký stupeň urbanizace, jejichž průmyslová základna prochází výraznou restrukturalizací, jež je spojena s dalšími negativními dopady, např. nadprůměrnou nezaměstnaností. Hodnocení provedené navrženým způsobem by mělo potvrdit názor, že dominantní pozice průmyslu je rizikovým faktorem, který není řešen uspokojivě tržními vztahy a dosavadní státní intervencí. Rozložení tohoto rizika v území – působí na velké části kraje – neumožňuje spolehlivě vymezit území k soustředné podpoře průmyslové restrukturalizace.

Index strukturálního postižení v průmyslu je vyjádřen jako syntetický ukazatel, který v sobě zahrnuje tři dílčí ukazatele.

Základní složky ukazatele a algoritmy výpočtu:

- *Podíl zaměstnanosti v průmyslu (v sekundárním sektoru)*

$$= \frac{\text{zaměstnaní v sekund. sektoru}}{\text{počet zaměstnaných celkem}} \times 100$$

Ukazatel udává podíl osob zaměstnaných v průmyslu z celkového počtu zaměstnaných. Za vyšší podíl osob pracujících v sekundárním sektoru považujeme hodnoty, které převyšují průměrnou úroveň za Liberecký kraj, tj. 38,15 %. U těchto obcí je vykázáno výsledné dílčí postižení za tento ukazatel. Pokles zaměstnanosti v průmyslu je vyvoláván především vývojem v odvětvích těžby paliv, hutnictví, strojírenství a v odvětví spotřebního průmyslu (zejména textilního), s nepříznivými dopady s koncentrací těchto výrobníků.

Zdroj: SLDB 2011

- *Pokles ekonomické aktivity obyvatel*

$$= \frac{\text{míra ekonomické aktivity v roce 2011}}{\text{míra ekonomické aktivity v roce 2001}} \times 100$$

V této části syntetického ukazatele je posouzena průměrná úroveň ekonomické aktivity i její pokles za dané období. V obcích, které se vyznačují větším poklesem ekonomické aktivity (index menší než 0,9) nebo se negativně odchylojí od průměrné úrovně Libereckého kraje za období 1991 až 2001 (tj. 60,44 %), je

vykázáno výsledné dílčí postižení. Míra ekonomické aktivity představuje podíl pracovní síly na počtu všech osob starších 15 let.

Zdroj: SLDB 2001, 2011

- *Míra nezaměstnanosti v střednědobém úseku*

$$= \frac{\text{míra nezaměstnanosti v roce 2010} + \text{míra nezaměstnanosti v roce 2015}}{2}$$

Určující hranicí pro tento ukazatel je průměrná úroveň míry nezaměstnanosti za sledované období v Libereckém kraji (10,66 %). Pokud hodnota ukazatele za obec nepřekročila úroveň Libereckého kraje, obec nespadá do postižených území.

Při hodnocení dílčích ukazatelů platí, jestliže překročila hodnota ukazatele za obec stanovenou kritickou hranici (průměrnou úroveň za Liberecký kraj) nebo dané úrovně nedosáhla, bylo u ní vykázáno výsledné dílčí postižení.

V návaznosti na výsledky dílčích postižení byly zavedeny 4 stupně postižení:

- *nulový stupeň postižení* – obec nevykázala postižení v žádném z dílčích ukazatelů, a tedy není zasazena nežádoucími dopady změn v průmyslu,
- *stupeň postižení 1* – obec vykazuje postižení v jednom z dílčích ukazatelů,
- *stupeň postižení 2* – u obce byly zaznamenány dva ukazatele jako rizikové, což představuje vyšší stupeň strukturálního postižení,
- *stupeň postižení 3* – na obce negativně dopadají strukturální změny, které probíhají v odvětvích průmyslu, a obce jsou ohroženy nejvyšším stupněm postižení.

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky
Optimum: minimum

➤ **E14 Index strukturálního postižení na venkově a v zemědělství**

Index strukturálního postižení na venkově a v zemědělství je syntetickým ukazatelem, v rámci kterého je posuzováno pět navržených ukazatelů. Metodika stanovení tohoto indexu byla převzata z Programu rozvoje územního rozvoje Zlínského kraje. Na venkově vždy působí komplex dílčích příčin problému. Za pozornost stojí skutečnost, že všechny obce s nízkým stupněm urbanizace patří do skupiny nejvíce strukturálně postižených propadem průmyslu.

- *Hustota osídlení v roce 2015*

$$= \frac{\text{počet obyvatel}}{\text{rozloha území (km}^2\text{)}}$$

Ukazatel sleduje průměrný počet obyvatel bydlících na daném území. Hustotě osídlení jsou přímo úměrné podmínky pro rozvoj průmyslu, podnikání, efektivnost dopravy atd., nepřímo úměrné však jsou podmínky pro zachování krajiny a zdravého nenarušeného životního prostředí. Hustota osídlení úzce souvisí i s mírou urbanizace a jejími dopady.

K posouzení strukturálního postižení bylo v rámci dílčího ukazatele „hustota osídlení“ zvoleno kritérium 100 obyvatel na km². U obcí, jejichž hustota osídlení je nižší než 100 obyvatel na km², je vykázáno dílčí postižení.

- *Index stáří v roce 2015*

$$= \frac{\text{počet obyvatel ve věku 65 a více let}}{\text{počet obyvatel ve věku 0–14 let}} \times 100$$

Index stáří se používá jako nástroj sledování stárnutí populace. Vyjadřuje počet obyvatel ve věku 65 let a starších na 100 dětí mladších 15 let. Je-li hodnota indexu nižší než sto, je podíl sledované dětské složky obyvatel vyšší než podíl starších osob a naopak. V našem případě, pokud sledovaná hodnota přesáhla hodnotu ukazatele za Liberecký kraj (115,8 %), obec spadá do kritické skupiny a je u ní vykázáno dílčí postižení.

- *Podíl zaměstnanosti v zemědělství (v primárním sektoru)*

$$= \frac{\text{zaměstnaní v primárním sektoru}}{\text{počet zaměstnaných celkem}} \times 100$$

Ukazatel představuje počet zaměstnanců v zemědělství, lesnictví a rybolovu jako podíl z celkového počtu zaměstnanců. Za vyšší podíl osob pracujících v primárním sektoru považujeme hodnoty, které převyšují průměrnou úroveň za Liberecký kraj, tj. 1,83 %.

Zdroj: SLDB 2011

- *Míra nezaměstnanosti v střednědobém úseku*

Popis tohoto ukazatele je shodný jako v případě indexu strukturálního postižení v průmyslu.

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR

- *Přírůstek/úbytek obyvatel*

Ukazatel představuje index změny, který vyjadřuje procentní přírůstek nebo úbytek počtu obyvatel ve sledovaném období. Vzhledem k tomu, že v rámci Libereckého kraje došlo k nevýraznému snížení počtu obyvatel, za postižené obce jsou označovány všechny ty, kde k poklesu obyvatel ve sledovaném období došlo.

$$= \frac{\text{počet obyvatel v roce 2015}}{\text{počet obyvatel v roce 2010}}$$

Hodnocení z pohledu strukturálního postižení vlivem venkovského osídlení a zemědělské produkce rozděluje obce do 6 skupin podle intenzity postižení:

- *nulový stupeň postižení* – obce nevykazují postižení v žádném dílčím ukazateli,
- *stupeň postižení 1* – obce nesplňují podmínku v jednom z ukazatelů,
- *stupeň postižení 2* – stupeň zde zařazuje obce s mírným stupněm postižení,
- *stupeň postižení 3* – ve výsledném postižení jsou vykázány 3 ukazatele, ve kterých obec nedosahuje optimálních hodnot,
- *stupeň postižení 4* – tento stupeň představuje silnou intenzitu postižení,
- *stupeň postižení 5* – obce jsou silně zasaženy strukturálními změnami na venkově a v zemědělství.

Optimum: minimum

E15 Potenciál cestovního ruchu za rok 2001

Zdroj: Ústav územního rozvoje, Brno

V roce 2001 zpracoval Ústav územního rozvoje Brno na základě požadavku Ministerstva pro místní rozvoj studii zaměřenou na potenciál cestovního ruchu na území České republiky do úrovně obcí, ve kterém jsou zhodnoceny územní podmínky a předpoklady pro další možný rozvoj cestovního ruchu. Aktivity cestovního ruchu skladebně vstupují do dvou subsystémů – přírodního, který zahrnuje aktivity založené na aktivní turistice, rekreaci, poznávání přírody apod., a kulturního, zahrnujícího např. cesty za kulturním poznáním či zábavnými akcemi.

V návaznosti na uvedené členění cestovního ruchu se jeho potenciál dělí na:

- *potenciál přírodního subsystému* – přírodní pozoruhodnosti, vhodnost krajiny pro pěší turistiku, cykloturistiku, sjezdové zimní sporty, lyžařskou turistiku, rekreaci u vody, rekreaci typu lesy/hory, venkovskou turistiku, vodní turistiku, horolezectví, závěsné létání, sportovní myslivost, sportovní rybolov a pozorování vodních ptáků,
- *potenciál kulturního subsystému* – kulturně historické památky a soubory, skanzeny a muzea, lázeňská funkce, kongresy a konference, kulturní, sportovní a církevní akce, veletrhy a tematické trhy, místní produkty, možnost příhraničních nákupních a zábavních činností, tzv. příhraniční specifika.

Rozvojové podmínky a předpoklady v rámci jednotlivých aktivit cestovního ruchu jsou na různé úrovni (vyšší, nižší, neexistující). Proto byly ve studii zavedeny čtyři intenzitní stupně – nulový, stupeň 1 (potenciál v základní úrovni), stupeň 2 (zvýšená úroveň) a stupeň 3 (vysoká úroveň). Další skutečností, která byla při posouzení potenciálu cestovního ruchu zohledněna, je významnost jednotlivých aktivit. Proto bylo použito váhové hodnocení pomocí bodové metody, kdy byl určitý stanovený počet bodů přiřazen každému vykázanému intenzitnímu stupni jednotlivého dílčího potenciálu cestovního ruchu. Hodnota celkového, stejně tak jako hodnota přírodního a kulturního subsystému, byla získána součtem bodů za jednotlivé aktivity, které byly vykázány pro území dané obce a v daném intenzitním stupni.

Obce tak vytváří 6 různých úrovní intenzivních zón podle hodnoty celkového potenciálu, který zahrnuje potenciál přírodního a kulturního subsystému cestovního ruchu.

Intenzitní zóny celkového potenciálu cestovního ruchu:

- *bez potenciálu* – tuto zónu tvoří hlavně vojenské újezdy, naprosto výjimečně i jiné obce,
- *zóna základního potenciálu* – zpravidla je zastoupen jen jeden subsystém,
- *zóna zvýšeného potenciálu* – buď oba subsystémy jsou v základní úrovni, nebo jen jeden ve zvýšené úrovni.
- *zóna vysokého potenciálu* – buď jsou oba subsystémy ve zvýšené úrovni, nebo jen jeden ve vysoké úrovni,
- *zóna velmi vysokého potenciálu* – obvykle jsou oba subsystémy ve vysoké úrovni, popř. při asymetrické skladbě jeden ve velmi vysoké úrovni,
- *zóna výjimečného potenciálu* – většinou jde o města s mimořádnou úrovní kulturního subsystému cestovního ruchu, doplňovanou částečně i přírodním subsystémem.

Vzhledem k tomu, že aktualizace výstupů uvedené studie v následujících letech neproběhla, jsou použita data z roku 2001.

Optimum: maximum

E16 Bonita zemědělské půdy za rok 2015 (Kč/m²)

$$= \frac{\Sigma(\text{cena} \times \text{výměra zemědělské půdy katastrálního území})}{\text{výměra zemědělské půdy celkem}}$$

Bonita zemědělské půdy představuje průměrnou úřední cenu zemědělské půdy, která je počítána jako vážený průměr cen v jednotlivých katastrech, kde vahou je výměra zemědělské půdy.

Ukazatel charakterizuje kvalitu zemědělského půdního fondu z pohledu konkrétních agroklimatických podmínek, svažitosti, expozice terénu, hloubky a skeletovitosti půdy – tedy souhrnný přírodní potenciál zemědělské půdy. Ukazatel současně vypovídá o možné efektivnosti zemědělského hospodaření v kontextu na určitý typ jejího využití (např. pastevectví, ovocnářství aj.).

Zdroj: Ministerstvo zemědělství České republiky

Optimum: maximum

E17 Podíl výměry méně příznivých oblastí na celkové výměře k 21. 3. 2003 (%)

$$= \frac{\text{výměra LFA za obec}}{\text{výměra obce celkem}} \times 100$$

Na základě kritérií daných Nařízením Rady (ES) č. 1257/1999 a s přihlédnutím k přírodním, ekonomickým a demografickým podmínkám v České republice byla stanovena kritéria pro vymezení tří typů méně příznivých oblastí (LFA).

Horské oblasti (značení H) – stanovené dle čl. 18 Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999, pro která byla použita následující kritéria:

- průměrná nadmořská výška území obce nebo katastrálního území je větší nebo rovna 600 m n. m. nebo
- průměrná nadmořská výška území obce nebo katastrálního území je větší nebo rovna 500 a menší než 600 m n. m. a zároveň sklonitost nad 7° (12,3 %) na ploše větší než 50 % výměry zemědělské půdy v obci nebo katastrálním území.

Ostatní méně příznivé oblasti (ostatní LFA, značení O) – stanovené dle čl. 19 Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999, která představují ucelená území splňující všechna následující kritéria:

- v rámci okresu (NUTS IV):
 - průměrná výnosnost zemědělské půdy je nižší než 34 bodů (80 % průměru ČR)
- v rámci kraje (NUTS III):
 - hustota obyvatel menší než 75 obyvatel na km²,
 - podíl pracovníků v zemědělství, lesnictví a rybolovu na ekonomicky aktivním obyvatelstvu větší než 8 %.

Oblasti se specifickými omezeními (značení S) – stanovené dle čl. 20 Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999:

- území obcí nebo katastrálních území v podhorských oblastech na severozápadě a východě ČR, s průměrnou výnosností půdy nižší než 34 bodů. Zemědělství v těchto příhraničních oblastech má dlouhodobě specifické postavení v rámci ČR a je nezbytné jej zde podporovat pro udržení a obnovení kulturního rázu krajiny, jako rekreační zázemí měst a rozvoj turistiky.
- jednotlivá území obcí a katastrálních území s výnosností půdy nižší než 34 bodů nebo katastrální území s výnosností půdy vyšší nebo rovnou 34 bodů a nižší než 38 bodů a zároveň sklonitostí nad 7° (12,3 %) na ploše větší než 50 % výměry zemědělské půdy katastrálního území, která se nacházejí uvnitř příznivých (nezařazených) oblastí. Na těchto územích je třeba zachovat

zemědělskou výrobu za účelem udržení venkovské krajiny, turistického potenciálu a ochrany životního prostředí.

Dále bylo zavedeno označení pro oblasti, které nesplňují žádná kritéria, a tudíž nejsou zařazeny mezi méně příznivé oblasti (značení N).

Vzhledem k tomu, že v uplynulém období nebyla provedena aktualizace vymezení, byly použity údaje z roku 2003.

Zdroj: www.lfa.cz

Optimum: N – oblast není zařazena do LFA

E18 Podíl výstavby bytů v rodinných domech na celkovém počtu dokončených bytů v letech 2010–2015 (%)

$$= \frac{\text{dokončené byty v rodinných domech v letech 2010–2015}}{\text{dokončené byty celkem v letech 2010–2015}} \times 100$$

Ukazatel udává v procentním vyjádření podíl výstavby bytů v rodinných domech bez nástaveb a přístaveb na celkovém počtu dokončených bytů.

Bytem se rozumí místnost nebo soubor místností, které jsou podle rozhodnutí stavebního úřadu určeny k bydlení a mohou tomuto účelu sloužit jako samostatné bytové jednotky.

Dokončené byty jsou takové byty, na které ve smyslu zákona č. 50/1976 Sb. (Stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, bylo příslušným stavebním úřadem během sledovaného období vystaveno kolaudační rozhodnutí (souhlas s užíváním bytů).

Ukazatel odráží podmínky pro bytovou výstavbu v dané obci, která je ovlivněna místní politikou (vybudování inženýrských sítí), současně signalizuje životní úroveň obyvatel, poukazuje na schopnost domácností finančně zvládnout bytovou výstavbu a v neposlední řadě těsnost vazby obyvatel s daným územím.

Zdroj: ČSÚ

Optimum: maximum